

Zaak T-25/90

R. Schönherr
tegen

Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaar — Nietigverklaring van bevorderingsbesluit —
Vergelijking van verdiensten — Motiveringsverplichting”

Arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 januari 1992 II - 65

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Bevordering — Beoordelingsvrijheid van administratie — Rechterlijke toetsing — Werkelijke vergelijking van verdiensten*
(*Ambtenarenstatuut, art. 45*)
 2. *Ambtenaren — Bevordering — Klacht van niet bevorderde kandidaat — Afwijzend besluit — Motivering — Draagwijdte*
(*Ambtenarenstatuut, art. 45 en 90, lid 2*)
 3. *Ambtenaren — Bevordering — Vergelijking van verdiensten — Inschakeling van niet door Statuut voorgeschreven raadgevende instantie — Verplichting van administratie om gegeven advies in aanmerking te nemen*
(*Ambtenarenstatuut, art. 45*)
-
1. Het tot aanstelling bevoegd gezag heeft bij de beoordeling van het dienstbelang en van de verdiensten waarmee in het kader van een besluit als bedoeld in artikel 45 van het Statuut rekening moet worden gehouden, een grote beoordelingsvrijheid en de controle door de gemeenschapsrechter op dit gebied moet

zich beperken tot de vraag of de administratie, gelet op de wijze waarop zij tot haar oordeel heeft kunnen komen, binnen redelijke grenzen is gebleven en niet op kennelijk onjuiste wijze van haar bevoegdheid gebruik heeft gemaakt.

De uitoefening van de beoordelingsvrijheid van het tot aanstelling bevoegd gezag veronderstelt echter een nauwgezette studie van de sollicitatiedossiers. Waar er echter een reeks voldoende overeenstemmende aanwijzingen is die de stelling dat van een werkelijk vergelijkend onderzoek van de verdiensten van de sollicitanten geen sprake is geweest, ondersteunen, dient de verwerende instelling aan de hand van voor rechterlijke toetsing vatbare objectieve feiten en omstandigheden aan te tonen, dat zij de waarborgen die artikel 45 van het Statuut biedt aan de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, heeft geëerbiedigd en een dergelijk vergelijkend onderzoek heeft verricht.

2. Ook al behoeft het tot aanstelling bevoegd gezag bevorderingsbesluiten jegens de niet-bevorderde kandidaten niet te motiveren, het is ingevolge artikel 90, lid 2, van het Statuut wel verplicht een besluit tot afwijzing van een klacht waarbij een bevordering wordt betwist, te motiveren. Daar echter bevorderingen vol-

gens artikel 45 van het Statuut geschieden „bij keuze”, kan de motivering slechts betrekking hebben op het bestaan van de wettelijke voorwaarden waarvan het Statuut de regelmatigheid van de bevordering afhankelijk stelt. Dit betekent niet, dat de betrokken instelling gedetailleerd moet uiteenzetten op welke wijze zij gekomen is tot haar oordeel, dat de aangestelde kandidaat voldeed aan de voorwaarden van de kennisgeving van vacature.

3. Wanneer een instelling een niet in het Statuut voorgeschreven raadgevend comité opricht ten einde haar bij aanstellingen op bepaalde posten te adviseren over de kwalificaties en de geschiktheid van de kandidaten, gelet op de gestelde voorwaarden, is deze maatregel bedoeld om ervoor te zorgen, dat de instelling als tot aanstelling bevoegd gezag een betere basis heeft voor het bij artikel 45 van het Statuut vereiste vergelijkend onderzoek van de verdiensten van de kandidaten.

Dit betekent, dat een door een paritair bevorderingscomité uitgebracht advies een van de elementen dient te zijn waarop het tot aanstelling bevoegd gezag zijn eigen beoordeling van de kandidaten moet baseren, ook al meent het hiervan te moeten afwijken.